

TT 192 Van grond en vuur

Almaol:
Van grond en vuur zal God oes ma - ken, hoog
op rot - sen, an lim - tig wa - ter, van ruuk en
smaak, van locht en stem, liek wij - op Dij.

Fine Vrouwlu:
Volk dat in don - ker - te geet,
mèen - schen die niks mèer kunt zeg - gen, Het zal ge -
beu - ren zeg Hij, dat zij weer glimt as van - neis.

Almaol:
Van locht en stem zal God oes ma - ken, liek
wij op Dij. *Manlu:* Niks meer be -
nauwd en ver - dield, niet lan - ger vast - zet in woor - den,
elk - ien wordt kend en is vrij. Ein - de - lijk bin ik dan

Almaol:
mèensch. Van locht en stem zal God oes
ma - ken, liek wij op Dij.

Almaol:
Daor stiet de stoel van het recht, daor zal staon de
tao - fel van ar - men. Dan is de dag van het laom,
kiek, 'k zal mij rep - pen zeg Hij. *D.C. all Fine* Van

Van grond en vuur zal God oes maken,
hoog op rotsen, an limtig water;
van ruuk en smaak, van locht en stem, liek wij op Dij.
Volk dat in donkerte geet, mènschen die niks mèer kunt zeggen.
Het zal gebeuren zeg Hij, dat zij weer glimt as vanneis.
Van locht en stem zal God oes maken, liek wij op Dij.
Niks meer benauwd en verdielt, niet langer vastzet in woorden,
elkien wordt kend en is vrij. Eindelijk bin ik dan mènsch.
Van locht en stem zal God oes maken, liek wij op Dij.
Daor stiet de stoel van het recht, daor zal staon de taofel van armen.
Dan is de dag van het laom, kiek, 'k zal mij reppen zeg Hij.
Van grond en vuur zal God oes maken,
hoog op rotsen, an limtig water;
van ruuk en smaak, van locht en stem, liek wij op Dij.

oospr. tekst: H. Oosterhuis
melodie: A. Oomen
umzet deur: R. Bolhuis